

PRVOTNÍ TEORIE, KTERÁ VYSVĚTLUJE CELÉ LIDSTVO

Přítel, 23. září - 2016

Když jsem někde etl zajímavou věc. Navzdory všem úspěchům v dobývání vesmíru, navzdory všem neuvěřitelným kouzlům moderní vědy, techniky, pornografie a pojišťovnictví jsou lidé na úrovni sedmiletého dítěte. Samozřejmě tím bylo myšleno lidstvo jako celek a ne jednotliví lidé, například rozhlasový moderátor, telefonní prodejci nebo vedoucí pracovníci, kteří, jak známo, jsou na úrovni čtyřletých dětí.

Už si nevzpomínám, jak to tenkrát autor článku vypočetl, ale pokud je to pravda, vysvětluje to spoustu záhad, například proč lidé sbírají nálepky z jogurtů a kartičky fotbalistů a proč volí ty divné lidi, co dneska sedí ve vládě a na radnicích. Protože máhle teorie zaujala, nastudoval jsem si z vývojové psychologie spoustu zbytečných věcí o sedmiletých dětech. Podle nich i já sám vykazuji celou řadu znaků sedmiletého dítěte. Například meziroční přibírám 1,5% své váhy a přestože se přilíči; nebavím s druhým pohlavím (a ono se mnou), živě se zajímám o sex. Naopak zjistil, že máhle na rozdíl od sedmiletých dětí přilíči; nezajímají pohybové a sportovní hry. Nevím, zda jsem tohle stádu už překonal nebo jestli jsem jen zaostalý. Možná do toho je; dorostu. Když o tom tvrzení o sedmiletém lidském chování přemýšlí trochu déle a v ;ir;ích souvislostech, musí mu dát zapravdu. Vždyť my se opravdu chováme jako malé děti! Tak například zbožňujeme hodné strejdy a za koblihu nebo za pohádku o desetinásobku jsme ochotní se od nich nechat odvést za nos kamkoli, kde nás chtějí mít. (Odborné materiály tomu říkají "ochota podídit se nezdědné autoritě".) Nebo stejně jako děti věříme, že kdybude občas hodní, tak za Ježíška a nadělí nám všechno, co si přejeme. Dokonce si jednou za pár let takového Ježíška snažíme zvolit. Protože nám ale přese všechny sliby nikdy nepřinese nic dobrého, zkoušíme to za ty a zase s jiným Ježíškem. (A za ty čtyři roky nám kupodivu není jedenáct, ale pořád sedm!) O tom, co všechno máme společného s malými dětmi, by se dal napsat mnohem delší a je; mnohem nudnější elaborát. Těba že máme stejně jako děti spoustu fantazie, což je na jednu stranu nádherné, ale na druhou stranu nás díky tomu víc než reálná nebezpečí děsí fiktivní bubáci pod postelí. Nebo že si rádi hrajeme, naděláme u toho spoustu nepořádku, ale uklízet se nám po sobě nechce. A nebo že se dokážeme nekonečně dlouho koukat na prvotní televizní seriály, přičemž tím "prvotní" myslím "jako by je vyrobily děti ZŠ". Já vím, že tenhle fejeton není moc kompaktní ani myšlenkově konzistentní, kromě toho postrádá pointu a vlastně se z něj nic nedozvíte, ale - jen tak pro srovnání - etli jste někdy nějakou slohovou práci sedmiletého dítěte? JAN FLAŠKA / autor je prvotní